

OBL'ATENEU

MAGAZÍN

NÚM. 3
SETEMBRE 2021

Entrevista

**Josep
Torrebaddella**

El president de l'encaix
generacional

**Cultura
en lluita**

El futur del Centre
Sant Josep en joc

**L'Ateneu
creix més**

Moviment 2 aporta
història i futur

**Aixecant
el vol**

El Cor de Marina
reprèn l'activitat

Sumari

En parlem De
Badalona a Basilea 3

El dossier Patrimoni
cultural en lluita 5

In Ateneu Moviment 2:
l'escola de dansa que
no s'ha rendit 8

Off Ateneu El Cor
de Marina torna
amb empenta després
de la pandèmia 10

Entrevista a Josep
Torreadella
i Torrent 12

L'article Ateneus, on els
desitjos es transformen
en projectes 16

Hi ha opcions
Comuniquem-nos
amb seny 20

Sabies que... L'espoli
franquista de l'Orfeó
Badaloní 21

Breus 24

Agenda 25

OBL'ATENEU MAGAZÍN

és una producció de

DRINGA

Editorial

Dos més dos, més enllà del món de les matemàtiques, no fan quatre. Sovint, especialment en el món associatiu, sumar és una forma de multiplicar. Fa deu anys, arran de la celebració del norantè aniversari de l'Orfeó, vam iniciar el camí de convertir-nos en un ateneu, amb l'objectiu d'enfortir l'entitat fins aconseguir portar-la a una certa posició de lideratge cultural a Badalona.

Tenir la vocació d'esdevenir líders no implica voler ser "més que els altres", sinó garantir que cap circumstància pugui posar en risc l'OB. La prova l'hem tinguda amb la pandèmia. Hem pogut continuar oferint activitat cultural perquè som prou forts i hem diversificat els nostres àmbits d'actuació. Això és bo per a nosaltres i bo per a la ciutat.

Quan el teixit associatiu està molt atomitzat la societat perd la capacitat d'afrontar reptes que amb una estructura forta, de menys entitats però molt diverses i plurals, pot escometre amb moltes garanties d'èxit.

L'Orfeó Badaloní Ateneu és avui una entitat plural, integrada en un espai col·laboratiu molt important com és la Federació d'Ateneus de Catalunya, cosa que ens permet intercanviar experiències, millorar i també projectar-nos més enllà de la nostra ciutat. Aquesta és una part del camí.

La segona part del camí que hem de fer és incrementar la projecció de l'OB Ateneu més enllà del centre ampli on ens movem. Badalona és extraordinàriament plural però paradoxalment molt tancada. La majoria d'associacions treballem sobre àmbits territorialment molt pròxims. Les barreres que fan que la ciutat no sigui més permeable entre barris és més psicològica que real. Hem de sortir, tots plegats, de les nostres zones de confort perquè Badalona faci un salt qualitatiu que els ciutadans volem i necessitem.

L'experiència ens ha demostrat que sumar sinèrgies amb altres persones, entitats i empreses és el millor que podem fer per l'Orfeó Badaloní i també per a la ciutat. El camí és, ho refermem un cop més, l'Ateneu.

Equip de redacció

Consell de redacció Ricard Abellán, Albert Forcadell, Andreu Mas

Direcció Andreu Mas

Revisió Lingüística Núria Perera

Redactors Ricard Abellán, Andreu Mas, Xavier Figuerola, Esteve Torrent i Jordi Albaladejo.

Disseny i maquetació Miquel Rof

De Badalona a Basilea

Tot i que aquestes dues ciutats estan distanciades per més de 1.000 km, el fet que haguem triat anar-hi amb motiu del nostre Centenari és molt més proper del que us pugui semblar.

Enguany, el Casal Català de Basilea celebra el seu 50è aniversari i, per aquest motiu, hem decidit desplaçar-nos fins allà a finals del mes d'octubre per participar en la seva celebració, lluny de la nostra ciutat però sentint-nos molt propers pels llaços culturals i personals que uneixen ambdues entitats.

Va ser el 2018, al lliurament dels premis Batista i Roca (que reconeixen les iniciatives per donar a conèixer la nostra cultura a l'estranger) al pati del Parlament de Catalunya quan vam coincidir amb en Joan Manel Azuaga, que recollia el premi com

a president del Casal Català a Basilea. Tot conversant, ens vàrem adonar que al cap de tres anys coincidirien els aniversaris de les dues entitats. Mig en broma, vàrem emplaçar-nos a fer alguna cosa conjunta per donar més impuls a les respectives celebracions.

Casualitats de la vida van fer que el 2019 s'atorgués un nou premi Batista i Roca a la Marta Moreso, del mateix Casal Català de Basilea, per la iniciativa d'una escola que ensenya el nostre idioma i les nostres tradicions a nivell de llar d'infants. Sense dir-nos res prèviament, aquell mateix dia el primer motiu de la conversa amb en Joan Manel va ser com materialitzar la nostra visita a finals d'octubre del 2021 a Basilea per participar en els seus actes commemoratius.

Posant fil a l'agulla, les dues comissions organitzatives ens vàrem posar en contacte, i finalment es va decidir que l'Esbart Sant Jordi, qui enguany també celebra el 70è aniversari, acompanyat del grup de grallers Els Ginjolars, participaria en la cercavila de Festa Major que es farà el dissabte 30 d'octubre, acompanyada de les colles geganteres de Sant Vicenç de Montalt i Malgrat de Mar. També es va acordar que el diumenge 31 hi haurà una mostra de balls a la plaça de l'Ajuntament i que el Cor de Projectes de l'Orfeó Badaloní Ateneu participarà, conjuntament amb el Cor

Gospelchor Allschwil, en el concert de la tarda a la sala d'actes del Markthalle.

Des de la nostra entitat volem fer explícit l'agraïment al Casal Català de Basilea, que ens ha posat totes les facilitats en l'organització de l'estada a la ciutat suïssa, organitzant ple d'actes paral·lels amb motiu de la nostra visita, i a l'agència badalonina Roda el Món, que s'està ocupant de la logística de l'anada i la tornada amb les pertinents visites. Esperem que en el butlletí del mes de novembre us puguem donar detalls del que haurà suposat aquest intercanvi entre les dues associacions.

Ricard Abellán

President de l'Orfeó Badaloní Ateneu

Patrimoni cultural en lluita

La cultura a Badalona sembla condemnada a estar permanentment en peu de guerra per aconseguir esgarrapar espais on donar sortida a l'ingent vida cultural i associativa de la ciutat, que només perd força perquè la manca d'espais públics l'obliga a un exili voluntari fora dels límits del terme municipal.

Durant els darrers mesos han coincidit en el temps dues reivindicacions cívico-associatives vinculades a equipaments culturals: la crida per mantenir en peu la fàbrica de creació de la MOBBA, condemnada pel Pla General Metropolità de 1976 a deixar pas a un espai verd, i la reivindicació d'un grup d'entitats per convertir l'antic Centre Parroquial Sant Josep en un espai públic de gestió associativa.

De moment, el resultat en el marcador és d'1 a 0 a favor de l'urbanisme, després que es desallotgés tots els artistes de la MOBBA –per bé que l'edifici continua allà veient com el temps passa. I el resultat del partit que li toca jugar a les associacions de la Plataforma *Recuperem Sant Josep* i especialment al Club de Bàsquet (CB) Sant Josep és incert.

La història del Centre Sant Josep, vinculat a la parròquia de Sant Josep i propietat per delegació de l'Arquebisbat de Barcelona, està trufada de desencerts i d'episodis que ratllen el surrealisme i, segons com es miri, una certa mala fe. El centre parroquial (CP) obre portes a finals de la dècada dels anys 30 del segle passat, com un equipament privat destinat a la pràctica de l'esport. Malgrat que el CP té

una secció d'hoquei força exitosa, i una d'escacs de renom, qui més projecció ha assolit és el CB Sant Josep. El bon funcionament de la secció va fer que el 17 de gener de 1970 s'inaugurés la pista de fusta del pavelló poliesportiu actual, amb capacitat per a 1.800 persones. És durant aquesta temporada que per primer cop es retransmet un partit del Sant Josep per televisió. El novembre de 1974 el club crea la primera escola de bàsquet de Badalona. El CB Sant Josep és, avui, un dels equips de bàsquet en actiu amb més història de la ciutat.

A banda dels èxits esportius, el conjunt de l'espai que ocupa la plaça Dr. Rifé i part dels carrers dels Arbres i Enric Borràs té en el seu interior un teatre, sales d'assaig i un bar que va ser un punt de referència per a generacions de joves del centre de Badalona, especialment vinculats al món de l'esport. El teatre del Sant Josep va ser, juntament amb el del Círcol Catòlic, l'únic autoritzat durant els primers anys de la dictadura franquista per acollir representacions teatrals. De fet, la secció de teatre va ser molt activa i l'any 1951 va guanyar el primer premi del *Concurso Local de Teatro*, el jurat del qual presidia l'actor Enric Borràs. L'èxit més important de la història de l'elenc teatral del Sant Josep va tenir lloc la temporada 1965-66, quan va guanyar el *Primer concurs d'elencs aficionats* que va convocar el Teatre Romea de Barcelona. Lluís Marco, Joaquim Kremel, Josep Maria Pujol o Maria Rosa Soldevila són alguns dels actors i actrius que van estar vinculats al Sant Josep.

Aquestes són només algunes instantànies del que ha suposat per a Badalona fins al seu tancament el 2012 el Centre Sant Josep. Va ser el juliol de 2012 quan l'Arquebisbat de Barcelona va comunicar per burofax a la Fundació Sant Josep (que gestiona l'equipament) que el centre s'havia de tancar, malgrat que en aquell moment l'utilitzaven 500 persones de diverses entitats. Els motius adduïts eren falta de seguretat i deteriorament dels 4.000 metres quadrats de les instal·lacions sobre les quals no s'havia fet pràcticament cap manteniment per, teòricament, manca de recursos financers. Els propietaris del centre parroquial asseguraven aleshores que no havien aconseguit arribar a cap acord amb promotors privats ni tampoc amb l'Ajuntament per evitar el tancament i que el centre presentava problemes de caire estructural.

La realitat era una altra, però. Si bé és cert que els problemes de manteniment eren evidents i que espais com el teatre necessitaven reformes per adequar-se a les normatives de seguretat posteriors a la construcció del centre, aquest no tenia cap problema estructural, com recentment ha confirmat un estudi arquitectònic fet des de la Plataforma

Recuperem Sant Josep. El motiu que amagava el tancament era que l'espai no disposava de llicència d'activitats, com va acabar descobrint la junta del CB Sant Josep, que el mateix any 2019 va recórrer a la decisió municipal del tancament i va aconseguir poder continuar fent servir les instal·lacions del pavelló, mentre la resta de seccions es veien obligades a plegar veles.

Però la realitat és polièdrica, i a la falta de llicència d'activitats s'hi afegia el fet, ja explicitat públicament el febrer de 2008, que la Fundació i l'Arquebisbat volien enderrocar l'edifici per construir-hi un geriàtric. El projecte era dotar el centre de Badalona d'un equip sociosanitari de grans dimensions. Des de l'Ajuntament es declarava als mitjans locals que la idea es veia amb bons ulls i s'apostava per "fer-ne ajustaments" que permetessin la pervivència del teatre i d'una part de les activitats culturals i esportives. Aquest no era l'únic projecte que semblava estar sobre la taula del Bisbat, alguns mitjans locals van publicar que també estava interessada en la peça immobiliària una cadena de gimnasos.

La pressió de l'Arquebisbat sobre el CB Sant Josep s'ha anat incrementant, fins al punt que al jutjat hi ha pendent de resolució una demanda de desnonament, contra la qual ha recorregut el club, i sobre la qual la justícia hauria de pronunciar-se aquest octubre, després que la vista sobre el cas, prevista per aquest estiu, es posposés. Paral·lelament, el Sant Josep va sol·licitar la llicència d'activitats i l'Ajuntament l'hi va concedir fa pocs mesos. Ara bé, després de concedir-l'hi, el mateix consistori va procedir al precinte de les instal·lacions. I aquí entra en joc una altra peça fonamental d'aquest trencaclosques: un veí de l'equipament va presentar fa anys una denuncia contra les entitats que l'ocupen, adduint un excés de soroll. Aquest veí ha intensificat la pressió sobre l'Ajuntament de Badalona, i fonts municipals asseguren que han estat advertits que podrien estar cometent un delict

de prevaricació en haver atorgat una llicència a un local que no compleix la normativa d'insonorització.

A principis d'aquest 2021 l'Orfeó Badaloní Ateneu, l'Associació de Veïns del Centre, la Banda Simfònica de Badalona, el CB Sant Josep i el Club d'Hoquei Sant Josep van constituir la plataforma *Recuperem el Centre Sant Josep*, amb l'objectiu de preservar-lo del que les entitats consideren "moviments especulatiu" que s'han estat produint a l'entorn de l'equipament i recuperar-lo per a usos culturals i esportius que donin servei al conjunt de Badalona. La proposta dels impulsors de la plataforma, que van iniciar una campanya al web *change.org* que ha estat exitosa, és que l'Ajuntament negociï amb l'Arquebisbat una permuta que els permeti fer en un altre lloc un equipament per a acollir entitats socials lligades a la parròquia mentre que el Centre Sant Josep passaria a ser de titularitat pública. La plataforma proposa que la gestió de l'equipament se cedeixi a una nova entitat que crearien les associacions impulsores de la plataforma perquè això no suposés un sobrecost per al municipi.

Com estan les coses avui? El CB Sant Josep ha invertit aquest estiu uns 30.000€ en aïllar acústicament el pavelló, però el veí que ha posat la denúncia es nega a deixar que es facin comprovacions de soroll al seu domicili, i addueix que no s'ha insonoritzat la coberta. Ara bé, des de l'entitat esportiva afirmen que han complert tots els requeriments que el consistori els feia per aixecar el precinte i insten el govern local a fer-ho, independentment de la postura del veí. Per la seva banda, des d'alcaldia s'afirma que s'està negociant amb l'Arquebisbat una sortida que permeti conservar l'equipament, i la propietat manté el mutisme que la caracteritza però manté la petició de desnonament. Els pròxims mesos seran claus per saber si la cultura guanya el pols als interessos immobiliaris que s'ensumen al darrere d'aquest històric equipament.

Andreu Mas

Moviment 2: l'escola de dansa que no s'ha rendit

Una de les darreres entitats i empreses que han cercat l'aixopluc de l'Orfeó Badaloní Ateneu ha estat l'escola de dansa Moviment 2. La situació generada per la crisi sanitària del covid19 va posar aquesta històrica escola de Badalona fundada els anys 60 a la ratlla de l'abisme. Miriam Balaguer i Maria Carme Quintana, les dues propietàries del centre, van lluitar sense defalliment per garantir la supervivència d'una escola que té com a objectiu principal divulgar i ensenyar dansa de diverses disciplines a les persones de totes les edats que s'estimen el ball.

Als tancaments administratius motivats per la pandèmia, Moviment 2 va respondre, tal i com explica Miriam Balaguer, amb grans dosis d'imaginació. Primer amb activitats a l'entorn del ball, després amb classes en línia que cada mestre oferia des de la pròpia casa i després amb sessions remotes fetes des de l'acadèmia que els darrers 20 anys ha estat oberta al carrer de Sant Pere. Ara bé, quan van comprovar que la reobertura dels centres com el seu no eren una prioritat pel Govern van decidir sortir a cercar espais a l'aire lliure que els permetessin garantir la viabilitat del seu projecte educatiu i artístic.

Fruit d'aquesta recerca, Moviment 2 contacta amb l'Orfeó Badaloní Ateneu, que posa a disposició de l'escola el pati de l'Espai Tolrà, al carrer d'Enric Borràs. "L'Orfeó ens va acollir i ens va salvar la vida", explica Miriam Balaguer, que es desfà en elogis vers la direcció de l'entitat: "no els podem agrair en tota la vida la generositat que han tingut amb nosaltres. Ens ha ofert un tracte molt humà en un moment molt difícil. Estem molt agraïdes". "Ha estat una sort trobar-nos", clou la copropietària de l'escola.

Al pati de l'Espai Tolrà hi assajaven els grups de menor edat, que també ocupaven un dia a la setmana la pista de bàsquet dels Pares Carmelites. Mentrestant, Balaguer amb els grups d'adolescents i les persones de més edat practicaven al Passeig Marítim i a la platja, exposades a les inclemències del temps. Van demanar a l'Ajuntament que no les multés si les veia en grup assajant a l'aire lliure perquè no tenien cap altra opció. A poc a poc van anar llogant altres espais de l'Orfeó per poder satisfer les necessitats educatives i més lúdiques de la pròpia escola. I ara, ja definitivament, a partir de l'octubre, Moviment 2 repartirà la seva activitat entre les instal·lacions de l'Espai Tolrà i l'Espai Marina

L'acord amb l'OB Ateneu inicia una nova etapa "plena d'il·lusió" en la història de Moviment 2, que va començar modestament la seva mare, fundadora de l'escola, a casa dels avis de Miriam Balaguer durant la dècada dels 60. En un petit espai, amb l'acompanyament d'un piano, la mare de Miriam Balaguer va iniciar una carrera artística en un moment en el qual socialment no era ben vist ser ballarina.

Amb aquest entorn, i tenint en compte que Miriam Balaguer ja ballava dins de la panxa de la seva mare –"vaig aprendre a ballar abans que a caminar", explica-, el seu futur estava més traçat. Els pares de Balaguer li van donar suport perquè emprengués aquest camí, amb la condició que es formés. Va estudiar a l'Institut del Teatre i va completar estudis a Saragossa, a l'escola de María de Ávila. Tot i que va participar en diversos projectes, un d'ells amb Els Comediants, Miriam Balaguer aviat va tenir clar que la seva vocació era la docència artística i així ho explica: "per a mi, fer estimar la dansa als nens és la nostra tasca més important. Una cosa és ensenyar la tècnica i una altra és educar en l'amor a la dansa".

La primera seu de l'empresa va estar al carrer Colom i la segona al carrer de Jaume Borràs. Va ser allà on van canviar el nom de Moviment pel de Moviment 2. Quan van anar a la que fins a l'1 d'octubre d'enguany ha estat casa seva, al carrer Sant Pere, van optar per mantenir el nom de la companyia per la qual avui se'ls coneix.

Educar en l'amor a la dansa

Moviment 2 té un objectiu doble: per una banda, formar ballarins en una primera etapa, que després completaran la seva formació a llocs com l'Institut del Teatre. Per l'altre, oferir un espai a les persones que volen ballar pel plaer de fer-ho. L'escola està oberta a persones de totes les edats i sexes i, si bé la dansa clàssica n'és el tronc principal, s'hi poden practicar tota mena d'estils: dansa contemporània, jazz, dansa urbana, dansa espanyola i modes més o menys passatgeres com, per exemple, la dansa del ventre.

Andreu Mas

El Cor de Marina torna amb empenta després de la pandèmia

El Cor de Marina és una de les entitats culturals de Badalona en funcionament amb més història. L'aleshores anomenat *Coro de Marina* té els seus orígens al segle XIX. Les cròniques periodístiques posen en boca del badaloní Joan Fàbregas Vicena l'explicació del naixement del cor, que se situa a l'entorn de 1876, quan un grup d'uns 50 badalonins, pescadors i peixaters, formen una *Sociedad Coral y de Socorros Mútuos* que el 1882 rep el nom de *Coro de Marina*. L'actual seu social, ubicada a la Rambla de Badalona en un edifici protegit com a Bé Cultural d'Interès Local, s'inaugura el Nadal de 1896.

La seva, doncs, és una història llarga que transcorre paral·lela als esdeveniments que han marcat la trajectòria de Badalona, especialment de la que creix i viu arran de mar. Ha estat testimoni dels profunds canvis d'un municipi que va passar de ser una vila de pescadors a una ciutat industrial.

En els últims anys, el Cor de Marina, com moltes associacions, empreses i persones d'arreu de Catalunya, ha travessat un dels seus moments més difícils

Assessoria X. PITARQUE

MORENO QUESADA Advocats

Rda. Sant Antoni de Llefià, 38
08913 BADALONA
Tel. 93 460 03 04
Fax. 93 460 08 02
e-mail. xp@xp-mq.com
www.xp-mq.com

FISCAL
COMPTABLE-MERCANTIL
FINANCERA
LABORAL
ASSEGURANCES
IMMOBLES

DRET SUCCESSORI
DRET DE CIRCULACIÓ
DRET DE FAMÍLIA
DRET CIVIL
DRET LABORAL
DRET PENAL

Rda. Sant Antoni de Llefià, 52
08913 BADALONA
Tel. 93 460 72 36
Fax. 93 460 93 55
e-mail. mq@xp-mq.com
www.xp-mq.com

a conseqüència de la crisi sanitària de la covid-19. Tal i com expliquen Montserrat Rovira i Montserrat Guardiola, presidenta i tesorera de l'entitat, respectivament, el confinament de març del 2020 trenca la línia que fa quatre anys va iniciar la junta actual de rejuvenir i potenciar l'associació. "De cop i volta ens vam trobar que tothom s'havia de quedar a casa, i quan es va acabar el confinament només deixaven venir a l'entitat els membres de la secció d'escacs i del grup d'espeleologia perquè estaven federats, i sempre en grups reduïts i prenent totes les mesures de protecció. La vida social de l'entitat va quedar totalment paralitzada", explica Montserrat Rovira.

La pandèmia no només va aturar les activitats, sinó que malauradament va comportar el decés d'un número significatiu d'associats de major edat. Aquest estiu l'entitat està començant a posar en marxa els motors, però no al ritme que la junta voldria. "Les constants notícies de noves onades provoquen molta incertesa i hi ha fills que no volen que els seus pares prenguin el que consideren el risc de fer activitats fora de la seva bombolla; per això ara estem demanant a les persones que vénen al Cor que tinguin la pauta de vacunació completa", manifesta la presidenta del Cor de Marina.

Actualment l'entitat té una mica més de 300 socis que, segons expliquen Rovira i Guardiola, té una mitjana d'edat que està a l'entorn de la quarantena d'anys. Abans de la pandèmia, l'entrada de molts joves vinculats a la secció i l'escola d'escacs va contribuir a rebaixar la mitjana d'edat.

El grup de cantaires que dona nom a l'entitat continua sent la secció principal. Durant aquest temps

han assajat en línia però els que es podien connectar només eren una quinzena de persones, atès que d'altres, per una qüestió d'edat, no dominen prou la tecnologia. Per aquest motiu, les membres de la junta esperen la represa dels assajos presencials per veure quina serà l'evolució del cor.

Dues de les seccions més actives són la d'escacs –que gestiona una escola d'escacs composta per persones més joves– i la d'espeleologia –que té reconeixement internacional. A aquestes cal afegir-li la de teatre i el grup de jocs de taula (cartes i dòmino). Tal i com explica Rovira, "les seccions han quedat molt reduïdes per la situació generada per la pandèmia". La junta ha decidit esperar quina és la situació a l'octubre per engegar un seguit de dinàmiques per relançar l'entitat, que l'any vinent fa 140 anys. Montserrat Rovira creu que hauran de fer un esforç per trencar la imatge que "associa el Cor de Marina amb un casal d'avis" i obrir-se al conjunt de la ciutat.

Des del Cor de Marina es mostren molt crítiques amb la situació de la cultura a Badalona. Consideren que "la gran culpa de les dificultats que travessen les entitats culturals de la ciutat és dels polítics" per bé que reconeixen que "hi ha una part de la nostra societat per a la qual la cultura no és el seu fort". Montserrat Rovira acusa la classe política de "voler una societat inculta, perquè així la pot manipular més fàcilment" i clou amb contundència: "per a alguns, que hi hagi gent que promoguem la cultura és una nosa".

Andreu Mas

**Gaudeix del sol
a l'ombra**

NOVELTY
TOLDOS DE CALIDAD

**Presupostos
GRATIS**

**TENDALS
MOTORITZACIONS
AUTOMATISMES**

**TOLDOS
ZABALLOS**

Tel. 93 399 01 00

Bruch, 58, botiga
(a 30m. Mercat Fondo)
Santa Coloma de Gramenet

Baldomer Solà, 63 local
08912 Badalona

www.toldoszaballos.com

Entrevista a Josep Torrebaddella i Torrent

Nascut a Almacelles, al Segrià, té 81 anys i en fa cinquanta-vuit que viu a Badalona, on va venir per fer de mestre a l'Acadèmia Albert. Va estar-hi un any, fent classes al centre de l'escola a Sistrells. Pel camí a l'escola (literalment) va conèixer la Rosa, amb qui s'acabaria casant i tenint tres filles. Va exercir tota la carrera professional als Escolapis, a Barcelona. Va arribar a l'Orfeó gairebé per accident, quan es va tancar la coral Gavina dels Pares Carmelites.

Aterra a l'OB el 2008, en un dels pitjors moments de la història de l'entitat, envellida i en camí del tancament. El 2009 el president Jaume Morral mor de càncer i el vicepresident Jaume Díaz es fa càrrec de l'OB, amb el ferm objectiu de trobar una junta que es faci càrrec de l'associació. Després de descartar una opció de relleu, convoca una assemblea on ningú es presenta per formar junta i es crea una gestora que integraran Josep Rubiales, Paco García (que es cuidava del teatre) i el tresorer Santi Bertran. Josep Torrebaddella decideix sumar-se a la gestora per ajudar a tirar endavant l'entitat. Un camí que el portarà a la presidència que comença la transformació de l'Orfeó Badaloní.

La seva arribada a la presidència és un carambola del destí!

Sempre dic que em considero un "okupa legal" de l'Orfeó. Quan m'integro a la gestora en cap moment penso en ser president. La comissió gestora es reunia mensualment per fer el seguiment ordinari de l'entitat. Jo proposo als meus companys que no podem estar eternament així i que necessitem un president i una junta, que és l'encàrrec que ens va fer l'assemblea. Ningú vol ser president, jo tampoc, i aleshores comencem una recerca per formar una junta i trobar un president. Na Maria Col, en Santi Bertran i en Joan Serra accepten formar la junta, en la qual jo també vull ser-hi, però ningú vol la presidència. A la fi, apareix un nom de consens que és el de Ricard Abellán, però ell no vol ser president. Accepta integrar-se a la junta com a vicepresident encarregat de la massa social si jo en sóc el president. Finalment accepto i el febrer de 2010 l'assemblea ens tria per aclamació.

Vostè ajuda a fer més fàcil un cert encaix generacional.

Sí, perquè no vaig posar cap condició a en Ricard, que sempre em va tractar molt respectuosament; tot el que proposava m'ho consultava. Tots dos fèiem la feina plegats. Vaig fer de tot, des d'acompanyar-lo a anar a veure locals, fins a repartir cartes de convocatòries als socis de la ciutat que estaven al Centre.

Va ser una persona clau, de consens per fer una transició cap a un model nou d'entitat.

Em vaig presentar a la presidència perquè moltes persones em van dir que havia de fer-ho, ja que com que jo no sabia res de l'Orfeó, no estava "contaminat". A la massa coral, que és la que dominava, hi havia capelletes i jo tenia de bo que era neutral. Era la baula que podia fer possible passar d'una manera de fer les coses a propiciar una obertura. Jo sol em sentia incapaç de fer-ho, però amb l'ajut d'en Ricard Abellán sí que ho vam fer.

Tenia molt clar que seria president per un temps limitat.

De bon principi ja vaig dir que només seria president un mandat passés el que passés.

Quatre anys que van capgirar l'entitat.

Sí. El 2011 se celebra el 90è aniversari de l'Orfeó i ho vam fer servir com una eina per explicar que encara estàvem vius i que l'orfeó canviava. Al llibre de l'aniversari, en el qual hi ha un text que descriu molt bé quina era la voluntat de la nostra junta, diu: "aquesta junta de cinc membres no s'ha format per salvar l'Orfeó ni per recuperar els enyoraments dels altres temps, sinó per fer un Orfeó que descobreixi nous camins i horitzons". El nostre repte era transformar l'entitat, renovar-la.

La jugada els surt bé.

Sí, vam fer una exposició, un llibre, una auca i vam debatre amb els socis un Pla Estratègic; vam modificar els Estatuts i vam donar una empenta molt important a la classificació dels arxius de tota mena. També vam fer un viatge a França en motiu del Dia de la Música; va ser la nostra primera sortida a l'estranger després de molt temps.

Tot canvi comporta pèrdues i guanys. Quines coses li va doldre que es perdessin i quines destacaria de les que es van guanyar?

No puc parlar de coses perdudes, perquè no tinc història, per mi tot van ser guanys. És cert, però, que quan l'associació estava al local del carrer Lleó era molt familiar, es reunien els diumenges i feien festes. Hi ha gent que era jove aleshores que diuen que allò ho troben a faltar. Ho entenc, segurament si jo hagués estat en aquella època també ho trobaria a faltar.

Deu anys més tard, quina anàlisi fa de la situació de l'Orfeó?

Ha fet un tomb extraordinari, no m'hauria imaginat mai que arribaríem tan lluny. Precisament perquè no tenia aquesta visió només vaig voler estar-hi quatre anys. En Ricard tenia prou *marxa* per portar l'OB fins aquí.

Quan va deixar la presidència va encarregar-se de la vocalia de Relacions Institucionals. L'Ajuntament té l'Orfeó

en la consideració que es mereix?

No. He conegut tres o quatre responsables de la regidoria de Cultura i no hi entenen, de cultura. Ens han escoltat, però econòmicament sempre ens han donat el mínim. Ells volen ser amos de la cultura de Badalona i no suporten que una entitat els pugui passar la mà per la cara.

Com veu el present i el futur de l'entitat?

Amb una certa por, si en Ricard no hi és no sé veure ningú que el pugui rellevar. Ell és el motor. També em fa patir el cor més antic. Cal parlar clar. Per fer un concert digne, al final l'Orfeó i La Badalonense s'hauran d'unir perquè al grup coral més antic hi ha molt poca gent. Els joves s'inicien de petits en els cors infantils però quan arriben a una certa edat marxen.

L'assignatura pendent de l'Orfeó és arribar més enllà del Centre?

Sens dubte. Abans se sortia més, sobretot per Nadal sortíem a les parròquies, però és que ens falten cantaires. De fet, també s'hauria de sortir fora de Badalona. Ara bé, em penso que és un mal de totes les corals a Catalunya.

Andreu Mas

TANATORI DE **BADALONA**

Compromís amb les persones

Compromís amb la Ciutat

Moltes felicitats en el vostre centenari

Atenció 24h.

93 497 0 497

www.pfb-serveisfuneraris.com

PFB

S E R V E I S F U N E R A R I S

Barcelonès, Maresme i Baix Llobregat

Ateneus, on els desitjos es transformen en projectes

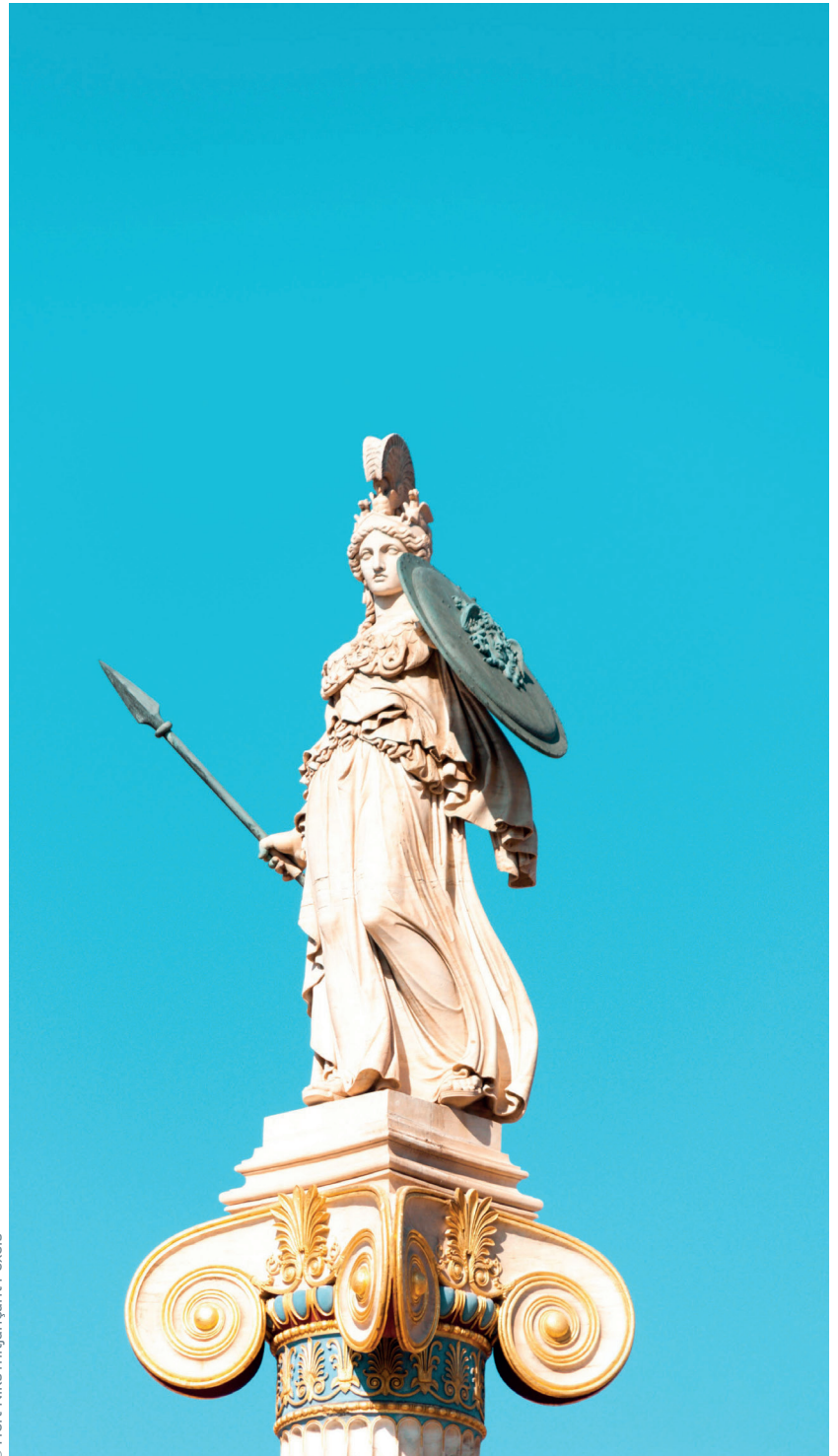
En moments d'aniversaris ens acostumen a preguntar: els ateneus continuen sent necessaris? Quin paper juguen en el món actual?

Els ateneus van néixer de la necessitat d'espais que acollissin activitats culturals i cíviques fetes i impulsades per la mateixa comunitat. La societat inquieta i proactiva tenia ganes de dedicar el seu temps lliure a generar experiències gratificants i viure-les amb els veïns i veïnes del barri o municipi. D'aquesta inquietud en van néixer gran part de les expressions i grups de cultura popular i els ateneus van fer la tasca d'acollir-los, donar-los estructura i facilitar-los la continuïtat fins a dia d'avui.

La societat contemporània continua sent inquieta (segurament més que fa un segle) i continua anhelant experiències singulars. Però en les dinàmiques de consum ràpid i fàcil potser ha endormiscat la seva vessant proactiva. Els ateneus, avui, ens la desperten. Són els espais ideals de participació, on els desitjos i inquietuds es fan realitat gràcies a la il·lusió, l'energia i el treball en comunitat.

Els ateneus continuen jugant un paper fonamental per a la dinamització cultural de base i ho fan de forma pròxima i estructurada a tot el territori. Els ateneus són generadors de ciutadania crítica, compromesa, proactiva i empoderada. I per seguir-ho sent cal que s'adaptin als nous llenguatges, canals i ritmes, incloguin la diversitat i siguin transversals.

Esteve Torrent.
Secretari i portaveu de la FAC

1921 2021

**Per molts
anys més!**

Plens de
música,
teatre
i cultura

.....

Gràcies Orfeó!

Comuniquem-nos amb seny

El més habitual és que les empreses ens venguin els seus productes i ens convidin a consumir-ne més. En general, no és gaire difícil adonar-se que aquesta manera de procedir, no només discrimina econòmicament la societat, sinó que ens porta al desastre ecològic global.

Som Energia (www.somenergia.coop), la cooperativa que us presentava en el darrer butlletí, ajuda els socis a consumir menys energia oferint estratègies d'estalvi per a reduir l'impacte sobre el medi. De forma similar, Som Connexió (www.somconnexio.coop) convida els socis cooperativistes a reflexionar sobre l'efecte que les telecomunicacions tenen sobre les persones i l'entorn natural.

Qui és qui al mercat de les telecomunicacions

A Espanya hi ha quatre grans operadores amb infraestructura per a oferir serveis de telefonia: Movistar, Vodafone, Orange i MásMóvil. Aquestes companyies són propietàries de moltes altres que també us sonaran:

- Movistar: O2, Tuenti
- Orange: Amena, Jazztel, Simyo, República Móvil
- Vodafone: Vodafone Yu, Lowi
- MásMóvil: Pepephone, Yoigo, Llamaya, Lebara, Hits Mobile, Lycamobile

En total, les quatre principals sumen un total de 18 marques comercials. Això els permet acaparar el 90% del mercat (segons l'informe del tercer trimestre de 2020 de la *Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia*). La resta de companyies (Parlem, Racc, Som Connexió...) lloguen els serveis a aquestes quatre.

No penseu que a Espanya hi ha un oligopoli en les telecomunicacions?

Alguns exemples esfereïdors

El bloc de Som Connexió (<https://somconnexio.coop/blog/>) té una colla d'entrades que il·lustren l'impacte ecològic de les telecomunicacions, així com el funcionament d'aquest mercat tan opac.

1.- Segons un estudi francès del *think tank* anomenat *The Shift Project*, totes les descàrregues de vídeo realitzades durant el 2018 a nivell mundial havien produït uns 300 milions de tones de CO₂: l'equivalent a tota la contaminació que va emetre Espanya aquell any.

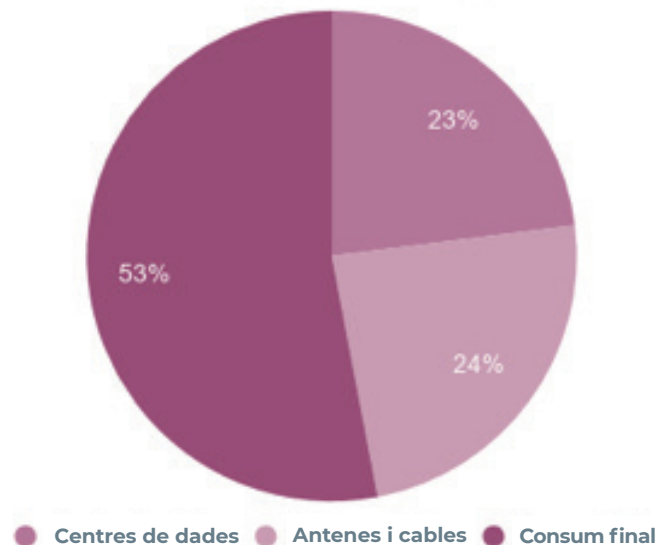

2.- D'altra banda, veure quatre hores de vídeo en alta qualitat a través d'internet emet 12,8 Kg de CO₂, que equival a fer un viatge de 50 Km en cotxe...

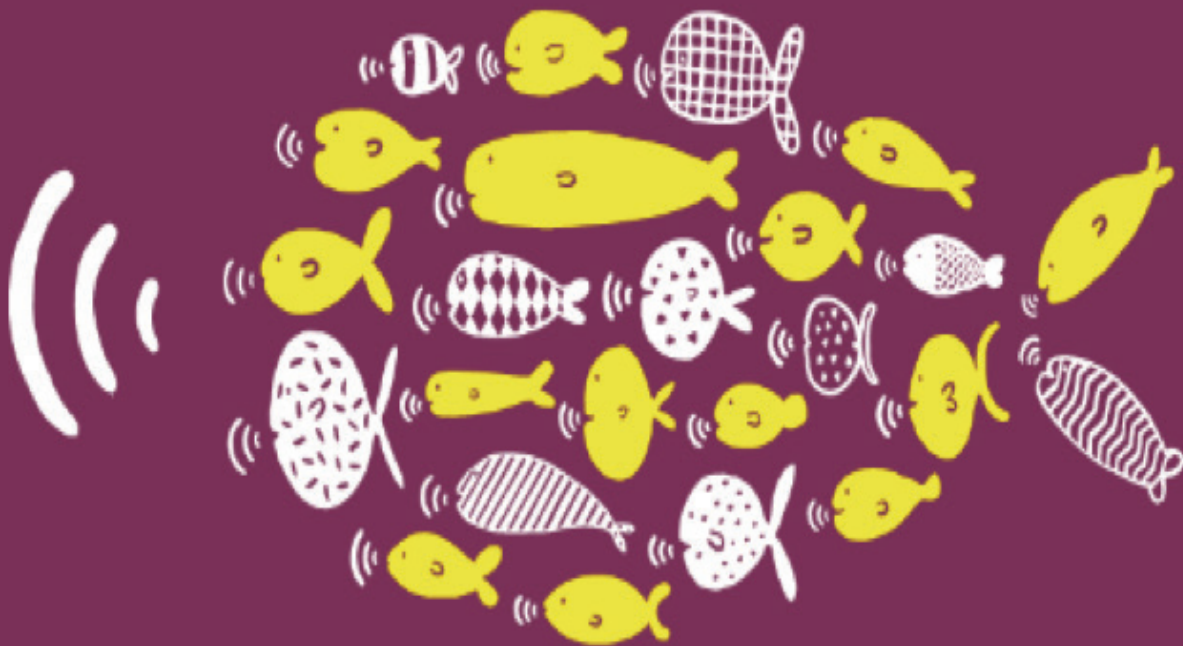
3.- Al bloc de *National Geographic* s'hi informa que pujar una foto diària a Instagram, emmagatzemar arxius al núvol o tenir la safata del mail plena ajuda a generar el 7% de l'energia i el 2% de les emissions globals de CO₂. Aquesta contaminació és provocada per les infraestructures necessàries per conservar la informació en un espai físic real: **els centres de dades** (també anomenats "granges de servidors"). Són infraestructures gegantines que, a més a més d'estar 24h enceses, necessiten refrigeració i l'espai per allotjar-hi l'equipament de seguretat.

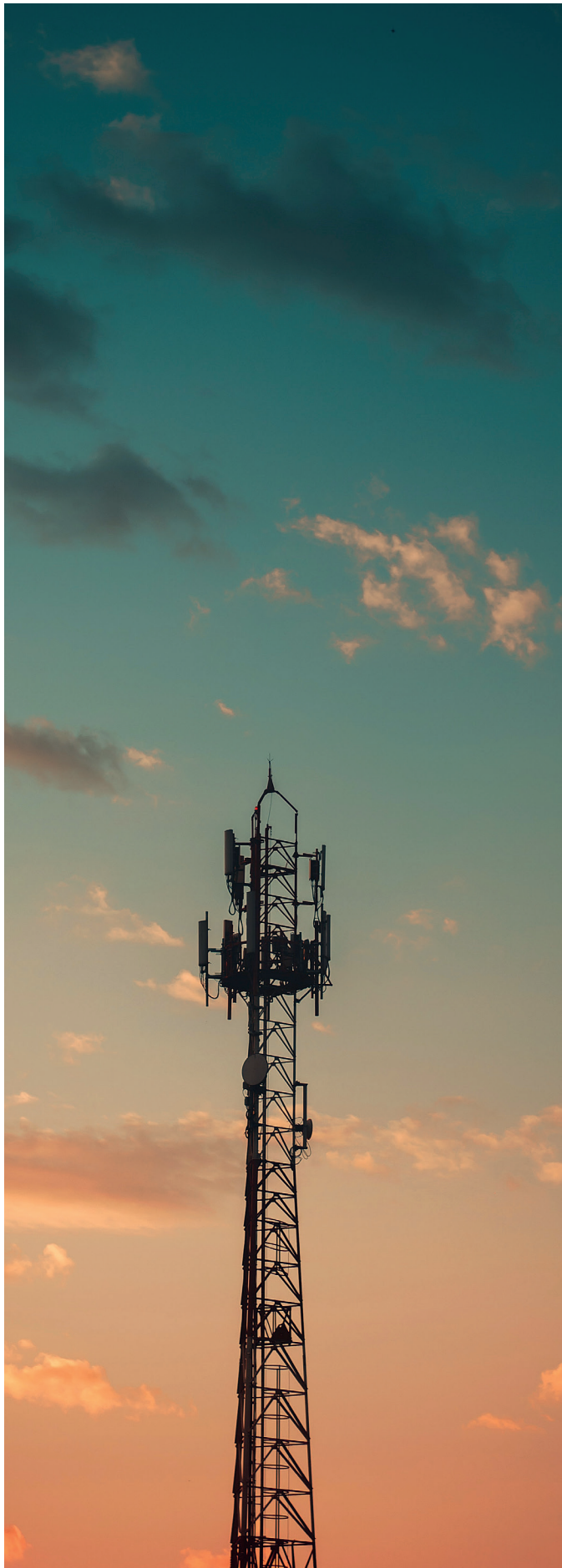
4.- Segons les previsions, els nostres dispositius (telèfons, pantalles, ordinadors i routers) suposen prop de la meitat de l'energia que "consumeix" internet. I la "paguem" nosaltres. L'altre meitat correspon a les granges de servidors i a les antenes... (i això qui ho paga...?)

Previsió del consum d'energia d'internet pel 2020

Font: Clicking Clean: How companies are creating the Green Internet? - Greenpeace

Alguns consells

Encara que vagi en contra del “negoci”, Som Connexió ens recomana:

- Sempre que puguem, **utilitzem les xarxes wifi**, ja que les dades del mòbil (a través d'antenes) contaminen més.
- **Usar el mode avió** quan haguem d'estar concentrats una estona. D'aquesta manera s'evita que el mòbil continuï consumint l'energia necessària per cercar les antenes.
- Quan es pugui, **consumir vídeos en menor qualitat** (i en la mesura del possible, evitar la visualització d'aquells que ja sabem d'entrada que no ens aportaran res!).
- **Evitar enviar moltes fotografies i vídeos** a través de les apps de missatgeria.
- **Elimineu correus antics** i els missatges del correu brossa, que ocupen espai a servidors que consumeixen molta energia.
- **Contractar** aquells serveis que realment necessitem: analitzem la factura d'allò que paguem i podrem veure que probablement no necessitem tanta “cobertura”.

OPCIONS que ens faran canviar

Ser conscients que les telecomunicacions tenen un impacte econòmic i ambiental tan important és un primer pas per a canviar la manera d'entendre-les i, a partir d'aquí, prendre les opcions oportunes.

Per una banda, reduir-ne el consum. Per altra, optar per companyies que aportin a la societat els serveis necessaris, però sense fomentar-ne el consum innecessari. Cal ser sensibles als impactes ecològics associats.

Xavier Figuerola Sacasas
(consum@orfeobadaloni.cat)

L'espoli franquista de l'Orfeó Badaloní

Concert de la massa coral dirigida pel mestre Jaume Costa (1930)

L'any 1930, un cop acabada l'etapa de sis anys de clausura imposada per la dictadura de Primo de Rivera, l'Orfeó Badaloní enceta una segona etapa que esdevé brillant, en un context de dinamisme del món associatiu i cívic durant l'etapa republicana. La massa coral va ser dirigida amb gran encert pel mestre Jaume Costa i Castellà, i van prendre gran volada les seccions de teatre, l'excursionista, la d'escacs, així com el butlletí intern. El local del carrer d'en Cueta acull el Foment de la Sardana i l'Esbart que reforcen l'entitat. Aquesta trajectòria es va estroncar amb la Guerra Civil i el període revolucionari que el va precedir.

Les tropes franquistes van entrar a Badalona el 26 de gener de 1939. La Guerra Civil tocava la seva fi, però la repressió sobre la rereguarda republicana va imposar-se sense contemplacions.

Els franquistes van entrar al local de l'Orfeó Badaloní, que va ser requisat igual que l'arxiu i altres béns (instruments musicals, mobiliari, documentació...), fins i tot les fustes de l'escenari van ser desmuntades! Les partitures de les cançons, els llibres de la biblioteca, que eren un patrimoni cedit a l'Orfeó per Gent Nova... van quedar amuntegats en dipòsits municipals.

L'Orfeó Badaloní emmudí, com tantes entitats arreu del país. La Senyera de l'Orfeó (i també la històrica de Gent Nova), com va passar en l'anterior dictadura, van romandre guardades en una caixa. A l'entorn de l'Orfeó, el recompte d'antics cantaires, socis protectors i amics va ser desconsolador en els primers moments. Només quedava: *"sols, una petita espurna espiritual a dintre cada cor que estimava l'Orfeó"*, assenyalava Antoni Ballesteros, cronista de l'època.

L'Orfeó Badaloní perd el local i les pertinences

L'esgotament humà i material havia fet interrompre les activitats públiques de l'Orfeó Badaloní entre finals de 1937 i el 1938 (l'Orfeó Català també s'hi va veure obligat per les circumstàncies el mateix any). Una situació comuna a moltes entitats locals, com per exemple a l'Ateneu Obrer de Badalona, on les activitats instructives i culturals, sinó somortes, eren testimonials en el darrer any de guerra.

El curs final d'aquesta guerra portà a la desaparició de les entitats, anorreades pel franquisme que volia posar punt i final a tota una xarxa associativa d'àmbit popular (de caire obrerista, catalanista, republicana, d'esquerres...) que configurava des d'un punt de vista cívic i cultural la diversitat del país. Inoculant la por repressiva intentaren aturar el curs de la història, motiu de l'endarreriment social i cultural respecte d'altres països de tradició cívica i democràtica.

Per contra, el Círcol Catòlic, assaltat i cremat per revolucionaris el juliol de 1936, va poder activar-se públicament -no sense gestions i influències- el maig de 1939. El dietari de Josep M. Cuyàs i Tolosa assenyala en el primer acte celebrat a l'antic local del Ca-

sino Apolo: "es nota la falta de jovent masculí, encara incorporat". El Círcol va establir-se definitivament a l'edifici amb el teatre que avui encara gestionen a la carretera enfront de l'Ajuntament. Del control ferri franquista, però, ningú se n'escapava fàcilment.

L'Orfeó no va tenir cap oportunitat per continuar, espoliat i sense local, i amb els seus antics integrants disseminats. Des del punt de vista legal tot just s'iniciava un període repressiu i dictatorial, molt restrictiu i de submissió als postulats oficials, i la magnitud dels problemes quotidians impossibilitaven també que amb prou feines es pogués pensar en activar l'Orfeó com a entitat a curt termini.

A mitjans de 1947, un grup d'antics socis i cantants constituïren una comissió gestora per tal de redactar un avantprojecte d'estatuts i sol·licitar el permís oficial per poder actuar com a "Orfeó Badaloní". Les gestions de la comissió van aconseguir, gràcies a la voluntat del Cor de Marina, que es pogués comptar amb l'arrendament de la sala d'actes amb l'escenari i altres dependències per a usos de secretaria-biblioteca i sales d'assaig. La maquinària cívica es començava a posar en marxa. El cercle d'amistats i coneguts i la transmissió familiar tornava a activar-se.

Cantaires l'any 1937. Darrera imatge en període de la Guerra Civil

Concert de l'Orfeó Badaloní al Círculo Artístico Español, l'Era (1948)

La recuperació de material de l'Orfeó

El mestre Francesc Solà i Jordà seguia les pistes d'on es trobava el material requisat, buscant on podia haver anat a parar. Solà també va fundar l'Orquestra de Cambra de Badalona el 1946. D'una manera *oficiosa* va anar recuperant pel seu compte, d'entre els elements que es trobaven als dipòsits municipals, tot el que no hi havia dubte que era propietat de l'antic Orfeó Badaloní.

El 29 de gener de 1950 va tenir lloc una reunió general ordinària en la qual es va fer un balanç de les activitats de l'Orfeó des de febrer de 1948. L'inici era la reunió convocada el febrer de 1948 per *'un grupo de entusiastas y activos elementos de nuestro antiguo 'Orfeó Badaloní'* on es van tractar les sol·licituds enviades al governador civil i a l'alcalde de Badalona amb l'objectiu d'aconseguir la reobertura de l'entitat; i també designar dies i hores d'assaig per a les 'cordes' de la massa coral. L'aleshores president Sabater contactà amb els futurs membres de la junta directiva per posar en marxa l'entitat i amb la conformitat de tots van preparar uns nous estatuts interns. Seguidament, passaren a gestionar amb l'Ajuntament la devolució d'objec-

tes de l'Orfeó Badaloní consignats en els dipòsits municipals per part del *'Departamento de Recuperación al ser liberada nuestra Ciudad'*. Com a primera recuperació *'nos fue entregada nuestra Senyera en magnífico estado de conservación'*. Una vegada recuperades les partitures i partícels, van ser classificades per l'arxiver i li van ser lliurades al mestre director Francesc Solà perquè preparés les classes i els assaigs.

El president de l'Orfeó, Enric Sabater, adreçà el 15 de novembre de 1956 una instància a la tinència d'alcaldia de Cultura de l'Ajuntament de Badalona perquè l'Orfeó pogués recuperar l'harmònim, que després de la guerra s'havia cedit a la Parròquia del Sant Crist de Canyet. Sabater proposà a l'administració municipal deixar el de l'OB a Canyet i fer servir el de l'Escola Municipal de Música, al qual no es donava ús. No hem pogut determinar amb exactitud quan es va recuperar, però el cas és que a l'inventari del local de l'Orfeó l'any 1960 hi consta un harmònim.

Recuperem el Cor Vora Mar

Una de les sorpreses més agradables que ha comportat fins ara la celebració del centenari de la nostra entitat és la recuperació del cor de cantaires Vora Mar. En motiu de la celebració de la trobada de corals Ressò 1921 que va tenir lloc el passat 3 de juliol a l'església de Sant Josep, es va reunir un grup de cantaires que havien coincidit als anys 80 a l'Orfeó Badaloní. Durant el concert del juliol, i sota la direcció del mestre Jaume Arimont, van interpretar *La cançó de la rosa* del mestre Jaume Costa. El resultat de la trobada va ser tan satisfactori que tots els cantaires van decidir tornar a donar vida al cor, que es va crear per primer cop fa 50 anys. Els assajos començaran el pròxim 2 de setembre. Si esteu interessats en formar-hi part podeu demanar informació a la seu de l'OB a l'Espai Tolrà.

Un mestre de l'OB al musical "Fama"

El ballarí Alexandre Ars deixa temporalment la seva responsabilitat al capdavant del grup de teatre musical de l'OB Ateneu perquè ha estat seleccionat per representar un dels papers protagonistes del musical *Fama*, que estrenarà funcions al Teatre Apolo de Barcelona aquest octubre. *Fama, el musical* està basat en la pel·lícula i sèrie de televisió que durant els anys 80 va ser un èxit d'àmbit internacional. El film és una icona de la cultura pop i retrata el dia a dia d'una llegendaria escola secundària d'arts escèniques de Nova York. Alexandre Ars, nascut a Guissona, ha participat en diversos musicals i ha gravat amb A Grup Vocal diversos programes de televisió, entre ells *Tu cara me suena* i *Operación Triunfo* (2018). Durant el temps que estigui absent per les exigències laborals, el seu lloc l'ocuparà Júlia Cortina, que té un extens recorregut en el món de la producció de musicals i en l'àmbit docent.

L'estiu intens d'A Grup Vocal

A Grup Vocal, formació que està integrada a l'Orfeó Badaloní Ateneu, ha fet diverses actuacions aquest estiu, malgrat les restriccions a conseqüència de la pandèmia. El 7 d'agost van actuar a la pista poliesportiva de Guardiola de Font-rubí a l'Alt Penedès i el dia 29 al municipi d'Altorricón a Osca, on van presentar l'espectacle *Zenit* al Parc de les Escoles. A Grup Vocal el componen una dotzena de cantaires dirigits per Marc Sambola. La seva trajectòria ha estat farcida de fites en l'àmbit televisiu, van ser finalistes en la segona edició del programa *Oh Happy Day* de TV3 (aleshores actuaven sota el nom d'Amarcord); han estat el cor resident del programa *Tu cara me suena* d'Antena 3 i *Operación Triunfo* de La 1 de Televisió Espanyola. També van ser finalistes del concurs *Acapela* del canal #0 de Movistar.

11 de setembre

OFRENES FLORALS a Badalona i Barcelona en motiu de la Diada Nacional de Catalunya

Ofrena floral a l'acte institucional de la plaça de La Plana de Badalona en motiu de l'11 de Setembre, i a Barcelona al monument de Rafael Casanovas.

12 de setembre

CONCERT ARPA JAZZ

Horari pendent de concretar. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

A càrrec del trio encapçalat per Elionore Niubò, germana del director del Cor de l'Orfeó Emmanuel Niubò

18 de setembre

BILDERBERG.

Representació de l'obra de la companyia en residència Ostra 28.

Hora pendent de confirmació. Espai Tolrà.

Bilderberg és una obra escrita i dirigida per Xavi Morató, en la qual s'intenta resoldre l'interrogant del que passa a les secretes reunions del selecte Club *Bilderberg*, i mostrar als espectadors què passa en una d'aquestes reunions secretes on, potser, es dibuixen els nostres destins. Aquesta és la tercera obra d'Ostra 28.

26 de setembre

L'ESBART SANT JORDI actua al MERCÈDANSA

11h i 17h. Parc de la Ciutadella. Barcelona

L'Esbart Sant Jordi de l'OB que enguany celebra el seu 70è aniversari actua al MERCÈDANSA, Mostra de danses tradicionals catalanes que forma part del programa d'actes de les Festes de la Mercè. Hi actua cada any un nombre reduït de grups de dansaires escollits pels organitzadors per la seva qualitat.

1 d'octubre

LA DONA GITANA. Xerrada i acte inaugural del projecte Amen Sam

Horari pendent de concretar. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

Aquesta xerrada està impulsada conjuntament amb el Círcol Catòlic i s'emmarca en el projecte per donar visibilitat a la cultura gitana que impulsen la Federació d'Ateneus de Catalunya, la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya i els diversos ateneus del país. El programa Amem Sam (*nosaltres*, en llengua romaní) té el suport de la Generalitat i la Fundació La Caixa.

2 d'octubre

ISMAEL DUEÑAS en concert

Horari pendent de concretar. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

Ismael Dueñas és un cantant, pianista i compositor badaloní que presentarà a l'Orfeó a la cantant, "dotadíssima d'una gran veu", i actriu Abril, sorgida de l'Institut del Teatre de Barcelona i que encara la seva carrera com a cantautora amb les cançons que conformaran el seu debut discogràfic. Ismael i Abril presentaran nous temes, altres del darrer disc del badaloní (*Cantautisma*) i prometen "alguna curiosa versió".

3 d'octubre

COMEDIA DEL ARTE. Obra de l'Institut del Teatre

Horari pendent de concretar. Teatre del Círcol Catòlic

El Círcol acollirà la COMEDIA DEL ARTE, fruit de l'acord de col·laboració amb l'Orfeó Badaloní.

8 d'octubre

CINEFÒRUM sobre Porrajmos, l'Holocaust gitano.

Horari pendent de concretar. Teatre del Círcol Catòlic

Aquest Cinefòrum és un acte més dels que integren la programació del projecte Amen Sam per donar visibilitat a la cultura gitana en el qual treballen conjuntament l'OB Ateneu i el Círcol Catòlic. La paraula Porrajmos (*devastació*, en llengua romaní) fa referència a la persecució i anihilació del poble gitano portada a terme pel nazisme durant la Segona Guerra Mundial.

8, 15 i 22 d'octubre

CATA DE VINS, a càrrec de Rocío Sánchez.

Horari pendent de concretar. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

Al llarg de tres sessions, i de la mà de l'experta enòloga Rocío Sánchez, descobrirem el món del vi d'una manera fàcil i amena, entenent la seva elaboració, les varietats de raïm que es fan servir, i les diferents denominacions d'origen de Catalunya, entre d'altres aspectes.

9 d'octubre

CANTATES DE BACH a càrrec de la Capella de Música de Badalona.

20h. Església dels Pares Carmelites (Carrer de Sant Miquel, 44) de Badalona

La Capella de Música de Badalona és la formació coral d'adults més reduïda de l'Orfeó Badaloní Ateneu però també la que treballa el repertori de peces més complexes de les tres que hi ha a l'entitat. L'any vinent celebren el seu desè aniversari.

16 d'octubre

TALLER DE CUINA GITANA a l'OB

Horari pendent de concretar. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

El taller de cuina gitana forma part del projecte Amen Sam de visibilització del poble gitano i que en el cas de Badalona és possible gràcies a la complicitat de l'OB Ateneu i el Círcol Catòlic.

17 d'octubre

CAMINS D'ATENEUS per la Badalona del Centre

Horari pendent de concretar.

La Federació d'Ateneus de Catalunya proposa un passejada per la Badalona del Centre el diumenge al matí del 17 d'octubre. El punt de sortida és la plaça de Pompeu Fabra, i el recorregut inclou el barri de Dalt de la Vila i els parcs de Can Solei i Ca l'Arnús. El punt final és el Círcol Catòlic.

23 i 24 d'octubre

MOSTRA "A TROSSOS", teatre de petit format

El primer dia a les 20h i el segon a les 18h. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

L'OB Ateneu acollirà en el seu equipament a finals d'octubre un mostra de teatre de petit format que ha estat batejada amb el nom d'"A Trossos".

28 d'octubre

CONFERÈNCIA "LA MÚSICA EN LA MORT"

Horari pendent de concretar. Museu de Badalona.

PFB Serveis Funeraris ha programat conjuntament amb l'Orfeó Badaloní Ateneu, en el marc del conveni entre ambdues entitats, una conferència on es relaciona mort i música. El títol de la conferència, que es farà al Museu de Badalona, és provisional.

30 d'octubre

CONCERT "SHERLOCK AL PIANO"

18.30h. En un espai de l'Orfeó Badaloní.

En homenatge al gran "cara de pal", nom amb el qual es coneix popularment a l'actor Buster Keaton, tot i la seva mirada desbordant d'expressivitat – es diu que tenia prohibit riure per contracte –, el pianista Joan Aymerich interpreta en directe la música que va compondre per una petita joia del gènere còmic del cinema mut: *Sherlock Jr.* (1924).

30, 31 d'octubre
i 1 novembre.

SORTIDA A BASILEA, acte del Centenari de l'OB

El suís Centre Català de Basilea celebra aquest any el cinquantè aniversari de la seva fundació. El 30 d'octubre el casal català ha previst celebrar el que han anomenat "Festa Major", en la qual també hi prendrà part l'OB Ateneu. L'Esbart Sant Jordi i el Cor de Projectes seran les seccions que aniran a Suïssa en representació de l'entitat.

Apropiem BDN

BDN
Badalona
Comunicació

Som la televisió i la ràdio
que et parlen del que passa
a la nostra ciutat.

BDN Televisió de Badalona
BDN Ràdio Ciutat de Badalona

la impremta de Badalona

arts gràfiques

★ **VENUS** ★

des de 1968